

linger" forbydes, vedblive at bestaa, da overfæs derved, dels at den navnte Krigsartikel kun udelukker fra Deltagelse i „mistænkelige" Forsamlinger (hvorimod man jo ikke kunde have Noget at indvende), dels at den til Overtrædelsen knyttede Straffebestemmelse (at „hænges") i alt Fald vil være bortfalden med Vedtagelsen af Lovforslagets § 199 (jf. dets § 156).

Det kunde maaffe endog være Tvivl underkastet, om nærværende Lovforslags Ophøielse til Lov — hvor megen Pris man end iøvrigt kunde sætte derpaa — ikke vilde være kjøbt for dyrt, dersom man vel borttog de legemlige Straffe, men til Gjengjæld lod § 160 (med eller uden Ændringsforslaget Nr. 110) staa, hvorved man indførte et aandeligt Straffemiddel, som i en hensynsløs og vilkaarlig Forefats Paand kunde blive endnu mer nedværdigende og sløvende, navnlig for enhver aandelig vakt og ærefjer Krigsmand blandt hans Undergivne.

Til §§ 163 og 164.

112—113) Redaktionsændring ffr. § 16.

Til § 170.

116) Ved at sammenholde §§ 170 og 171 vil det sees, at § 170, indtil Linie 3 underst, angaar samme Forhold som § 171, men udviist af Befalingsmand. For saadanne Tilfælde er det derfor rimeligt, at der paalægges Befalingsmanden, hvis Bligtforsømmelse er større, en højere Straf end den Menige.

De andre Tilfælde, som omhandles i § 170, nemlig at vedkommende Befalingsmand „forsømmer, hvad der særligt er blevet ham paalagt at varetage", ere derimod oftest af en mindre graverende Bessaffenhed, og særlig mildere Straffebestemmelser synes derfor at burde foreskrives for slige Tilfælde.

Efter § 176 indsættes:

121) § 194 mener Flertallet burde indsættes efter § 176 som nærmest henhørende i dette Kapitel.

Til § 177.

122) Redaktionsændring.

Til § 180.

126) Da en lignende Bestemmelse ikke gjælder om andre Embedsmænd, har Mindretallet anset det for tvivlsomt, om Sen burde bibeholdes. Det vil overfor en Domstol være vanskeligt at konstatere Forhold af den Bessaffenhed, og man anser det derfor for hensigtsmæssigere at overlade Forhold som de i Sen ommeldte til administrativ Afgjørelse, hvorefter Paagjældendes Ret til Pension efter Pensionslovens § 6 afgjøres ved Lov.

Det henstilles iøvrigt til Ministerens nærmere Overveielse, om man ikke ogsaa hos os burde indføre de i flere andre Krigsmagter brugelige Væresretter. Dette Spørgsmaal turde

mest passende finde sin Afgjørelse i Forbindelse med en ny militær Rettergangslov.

Til § 181.

127) Dette Ændringsforslags Begrundelse har fundet sin naturlige Plads dels i Forslagsstillernes almindelige Bemærkninger, dels i Forbindelse med det ved § 160 i Anledning af Ændringsforslag Nr. 111 Yttrere, hvortil derfor henvises.

Til § 183.

129) Det maa ansees for hensigtsmæssigt, at der i Sen indføres en Bestemmelse om, at der i Tilfælde af, at Paagjældende handler af Malkonduite (eller urigtigt Stjøn over Forholdene) forholdes paa samme Maade, som naar han handler af Stjødelsløshed eller Ukyndighed. Det er klart, at Straffebestemmelsen i Sens 1ste Stykke ikke passende kan bringes til Anvendelse i Tilfælde af, at Paagjældende handler af Malkonduite, men uden en udtrykkelig Tilføining herom vilde det stille sig tvivlsomt, om ikke et slikt Forhold vilde være at hense under Sens 1ste Stykke, medens det aabenbart bør behandles paa samme Maade, som naar Paagjældende feiler af Stjødelsløshed eller Ukyndighed.

Til § 184.

130) For Lydeligheds Skyld har man anset det for hensigtsmæssigt at gjøre den flete Tilføining.

Til § 185.

131) Med Hensyn til det af Udvalget stillede Ændringsforslag henvises til det til § 183 Bemærkede.

132) Paragrafens Slutningsbestemmelse, der iøvrigt er overensstemmende med den borgerlige Straffelovs Regler, har et Flertal ment burde udgaa, da man har troet, at Stjødelsløshed under militære Forhold spiller en anden Rolle end i borgerlige Forhold, og, at der ved Bibeholdelsen af Bestemmelsen vilde fremkomme en Ulighed i Straf, foranlediget ved ulige økonomiske Vilkaar, hvad der ikke vilde være heldigt.

Til § 188.

133) Den foreslaaede Ændring er nærmest en Redaktionsændring, hvorved man har ment tydeligere at udtrykke den i Sen indeholdte Bestemmelse.

Til § 193.

134) Den foreslaaede Ændring er i Overensstemmelse med Ændringen til § 185 og motiveres af de samme Hensyn.

Til § 194.

135) Den foreslaaede Ændring er i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Lov 21de Marts 1874. Da Sen ikke angaar „Forbrydelse mod Krigsmagtens" Penge og Gods, men kun en Disposition